

[Miljøministeren.]

plan, der ligesom ikke rigtig kan bære, og også bliver ført på en måde, så vi ligesom opbygger kunstige modsætninger.

Er sandheden ikke, at lovforslaget ikke er noget revolutionerende eller noget fuldkommen omkalfatrende her i landet? Det er en logisk følge af kommuneplanloven. Det, man gør nu, er, at man giver kommunerne mulighed for i deres langsigtede planlægning at ekspropriere jord til boliger, hvor de ikke har kunnet komme igennem i almindelig fri handel. Er det egentlig værre, end at man i sin tid har vedtaget, at man kunne ekspropriere til rekreative formål? Et enigt folketing vedtog jo i 1972 loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål, og denne lov har en bestemmelse om ekspropriation til rekreative formål, som svarer nøjagtigt til dette forslag. At det er værre at kunne ekspropriere til boligformål end til rekreative formål, kan jeg ærlig talt ikke se.

Det undrer mig, at visse partier, der ellers altid taler om nærdemokrati og om kommunernes selvstyre, og som gerne vil give kommunerne flere opgaver, ikke, når det virkelig gælder, vil give kommunerne midlet til en fornuftig langsigtet planlægning.

Jeg vil da gerne sige, som allerede vor ordfører, hr. Auken, sagde det under en tidligere behandling, at vi da godt kan diskutere en bedre definition af »iværksat planlægning« under udvalgsarbejdet. Jeg må nu sige, at jeg i går deltog i Byplanlaboratoriets møde i Herning. Omkring 700 mennesker var til stede, både kommunalpolitikere og amtspolitikere og planlæggere, og jeg havde en ganske klar fornemmelse af, at der var et udbredt ønske på tværs af partierne om at få en sådan lovgivning.

Jeg skal gøre den bemærkning vedrørende de spørgsmål, der er rejst af hr. Ib Christensen og andre om støtte gennem fonds til kommunerne til afhændelse af jord, der er købt på jordrentevilkår, at det kan vi da diskutere i udvalget.

Jeg tror, at der kun kan være ganske få spørgsmål, vi skal have diskuteret – forslaget har jo været behandlet tilstrækkeligt mange gange før. Jeg noterer i hvert fald med tilfredshed, at man kan konstatere et flertal for dette lovforslags gennemførelse i folketinget, som det er sammensat i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om fysisk planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om film og biografer [af Grethe Fenger Møller m. fl.]

(Lovforslag nr. L 98. Fremsat 15/3 77).

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om film og biografer.

(Lovforslag nr. L 99. Fremsat 15/3 77).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Da begge disse forslag blev behandlet den 8. december sidste år, er der ikke mange bemærkninger at gøre. Jeg vedstår de bemærkninger jeg gjorde under disse behandlinger.

Med hensyn til det konservative forslag, som jo også er en genfremsættelse, og som går ud på, at kulturministeren skal kunne ændre de afgørelser, som ellers efter loven kun kan træffes af filminstitutets bestyrelse selv, f. eks. afgørelse om støtte til filmproduktion, vil jeg gentage, at min holdning er den samme, som den har været hidtil. Jeg tager afstand fra forslag af denne art og vil understrege, at jeg mener, vi skal lade være med at skabe mulighed for direkte politisk indgriben i spørgsmål, som alene bør være undergivet en kunstnerisk bedømmelse – eller mere enkelt: vi skal ikke gøre en minister til smagsdommer.

Birte Weiss (S):

Det er i dag femte gang i løbet af et par år, folketinget behandler et forslag af denne art, nemlig det konservative forslag. Man kunne for så vidt godt indskrænke sig til blot at afvise det, men jeg mener, at det er en sag, der er af